

"Een dag vol herinneringen"

Het is vandaag een dag vol herinneringen.

Een om niet te vergeten.

Mijn moeder is vandaag jarig.

Dit is bijzonder, omdat ik verjaardagen niet bijzonder vond.

Toch is er iets veranderd, niet omdat verjaardagen bijzonder zijn.

De wereld leek vroeger zo groot voor mij, dat ik me heel klein voelde.

Niet dat de wereld nu niet groot is, alleen dat de wereld veel kleiner voelt.

Ik zag net een groep oude vrienden langslopen, die ik vroeger intimiderend vond.

Dit had ik totaal niet verwacht en ergens vond ik het leuk.

Tot mijn verbazing kijk ik een paar keer die kant op.

Plots komen mooie herinneringen aan het verleden naarboven.

Ik schiet spontaan in de lach en kijk vlug weg.

Ik wil niet dat ze zien of begrijpen waarom.

Toch heb ik pret voor tien, omdat ze grappig overkomen.

Of het moment dat je beseft dat je danst in school.

en niet doorhebt dat iedereen het kan zien en je zelf kan lachen van ironie.

Dat is nog niet eens het meest bijzondere van vandaag.

Ik heb openlijk gezongen, zonder angst, voor mijn moeders verjaardag.

Voor de eerste keer in mijn leven, dus ja er is ergens iets veranderd.

Ik accepteer geen stopwoorden meer, zonder een goed argument moffel je mij niet meer weg.